

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัย เรื่อง การมีส่วนร่วมในการบริหารกรุงเทพมหานครของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารกรุงเทพมหานครของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร รวม 6 ด้าน ได้แก่ ด้านสาธารณูปโภค ด้านสาธารณสุข ด้านการศึกษา ด้านการรักษาความสะอาดและสิ่งแวดล้อม ด้านสวัสดิการสังคมและการกีฬา และด้านการเงินและการคลัง เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการบริหารกรุงเทพมหานครของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง และกลุ่ม / พรรคการเมืองที่สังกัด และเพื่อหาข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารกรุงเทพมหานคร ของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้แก่สมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในปีพ.ศ.2546 จำนวน 61 คน สถิติที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ t-test และ F-test เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร มีดังนี้

เพศ พบว่า เป็นเพศชายมากที่สุด จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 87.27 และเป็นเพศหญิง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 12.73

อายุ พบว่า มีอายุ 40 – 50 ปี มากที่สุด จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 54.55 รองลงมาได้แก่ อายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 34.54 และอายุต่ำกว่า 40 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 10.91

ระดับการศึกษา พบว่า มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 50.90 รองลงมาได้แก่ การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 32.73 และการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 16.37

ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง พบว่า ดำรงตำแหน่ง 2 สมัยมากที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 41.82 รองลงมาได้แก่ มากกว่า 2 สมัย จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 36.36 และสมัยแรก จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 21.82

กลุ่ม / พรรคการเมืองที่สังกัด พบว่า สังกัดพรรคประชาธิปัตย์มากที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 45.45 รองลงมาได้แก่ พรรคไทยรักไทย จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 กลุ่มอื่น ๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.27 และพรรคประชากรไทยและพรรคชาติไทย พรรคละ 2 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 3.64

2. ส มาชิกสภากรุงเทพมหานครมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การมีส่วนร่วมในด้านการศึกษามีส่วนร่วมมากที่สุด ($\bar{X} = 3.81$) รองลงมาได้แก่ ด้านสวัสดิการสังคมและการกีฬา ($\bar{X} = 3.71$) ด้านสาธารณูปโภค ($\bar{X} = 3.67$) ด้านสาธารณสุข ($\bar{X} = 3.67$) ด้านรักษาความสะอาดและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.57$) และด้านการเงินและการคลัง ($\bar{X} = 3.30$)

2.1 สมาชิกสภากรุงเทพมหานครมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครด้านสาธารณูปโภคโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\bar{X} = 3.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีส่วนร่วมมากที่สุด ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านสาธารณูปโภคในพื้นที่เขตตนเองและเขตอื่น ๆ ($\bar{X} = 4.04$) และข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุด ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการ / คณะอนุกรรมการด้านสาธารณูปโภคของสภากรุงเทพมหานคร ($\bar{X} = 3.26$)

2.2 สมาชิกสภากรุงเทพมหานครมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครด้านสาธารณสุขโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\bar{X} = 3.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีส่วนร่วมมากที่สุด ได้แก่ มีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานด้านสาธารณสุข ($\bar{X} = 4.06$) และข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุด ได้แก่ มีส่วนร่วมในการอภิปราย เสนอญัตติ เสนอความเห็นด้านสาธารณสุขในสภากรุงเทพมหานคร ($\bar{X} = 3.13$)

2.3 สมาชิกสภากรุงเทพมหานครมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครด้านการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\bar{X} = 3.81$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีส่วนร่วมมากที่สุด ได้แก่ มีส่วนร่วมในการปรับปรุงระเบียบปฏิบัติเพื่อการบริหารจัดการด้านการศึกษา ($\bar{X} = 4.27$) และข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุด ได้แก่ มีส่วนร่วมในการอภิปราย เสนอญัตติ เสนอความคิดเห็นอื่น ๆ ด้านการศึกษาในสภากรุงเทพมหานคร ($\bar{X} = 3.27$)

2.4 สมาชิกสภากรุงเทพมหานครมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานคร ด้านรักษาความสะอาดและสิ่งแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\bar{X} = 3.57$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีส่วนร่วมมากที่สุด ได้แก่ มีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารด้านรักษาความสะอาดและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 4.09$) และข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุด ได้แก่ มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการ / คณะอนุกรรมการด้านรักษาความสะอาดและสิ่งแวดล้อมในสภากรุงเทพมหานคร ($\bar{X} = 3.09$)

2.5 สมาชิกสภากรุงเทพมหานครมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานคร ด้านสวัสดิการสังคมและการกีฬาโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\bar{X} = 3.71$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีส่วนร่วมมากที่สุด ได้แก่ มีส่วนร่วมในการปรับปรุงแปรูปัฒติเพื่อบริหารด้านสวัสดิการสังคมและการกีฬา ($\bar{X} = 4.09$) และข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุด ได้แก่ มีส่วนร่วมในการอภิปราย เสนอญัตติ และแสดงความคิดเห็นอื่นๆ ด้านสวัสดิการสังคมและการกีฬาในสภากรุงเทพมหานคร ($\bar{X} = 3.16$)

2.6 สมาชิกสภากรุงเทพมหานครมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานคร ด้านการเงินและการคลังโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\bar{X} = 3.30$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีส่วนร่วมมากที่สุด ได้แก่ มีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารด้านการเงินและการคลัง ($\bar{X} = 3.58$) และข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุด ได้แก่ มีส่วนร่วมในการอภิปราย เสนอญัตติและแสดงความคิดเห็นอื่นๆ ด้านการเงินและการคลังในสภากรุงเทพมหานคร ($\bar{X} = 3.04$)

3. เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการบริหารกรุงเทพมหานคร ของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร

3.1 สมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน (Sig. = 0.503) แสดงว่า เพศไม่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.2 สมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน (Sig. = 0.44) แสดงว่า อายุไม่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.3 สมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน (Sig. = 0.93) แสดงว่า ระดับการศึกษาไม่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.4 สมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่มีประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน (Sig. = 0.77) แสดงว่า ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งไม่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.5 สมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่สังกัดกลุ่ม / พรรคการเมืองที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน (Sig.=0.76) แสดงว่า กลุ่ม / พรรคการเมืองไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. สมาชิกสภากรุงเทพมหานครมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารกรุงเทพมหานคร ข้อที่มีความคิดเห็นมากที่สุด ได้แก่ กรุงเทพมหานครควรมีการเตรียมความพร้อมในการรับการถ่ายโอนภารกิจจากหน่วยงานอื่น ๆ ให้เกิดประสิทธิภาพ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 34.48 และข้อที่มีความคิดเห็นน้อยที่สุด ได้แก่ รัฐบาลควรเข้ามาแก้ไขปัญหาในระดับชาติ เช่น การจราจร น้ำท่วม และปัญหามลพิษ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.35

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีประเด็นที่น่าสนใจที่ผู้วิจัยได้นำมาอภิปราย ดังนี้

1. สมาชิกสภากรุงเทพมหานครมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ บทบาทและหน้าที่ของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครด้านนิติบัญญัติมีความสำคัญในการบริหารพัฒนากรุงเทพมหานครเป็นอย่างยิ่งในฐานะที่ทำหน้าที่ในการถ่วงดุลอำนาจและตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหารที่นำโดยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งนอกจากจะทำหน้าที่ของตนเองในสภากรุงเทพมหานครแล้ว จะต้องมีการออกพื้นที่เพื่อเยี่ยมเยียนรับทราบปัญหาต่าง ๆ จากประชาชน และนำมาแก้ไข นอกจากนี้ ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีในปัจจุบันส่งผลทำให้การบริโภคข้อมูลข่าวสารจากประชาชนสามารถทำได้อย่างรวดเร็ว บทบาทของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครก็ได้รับการจับตามองจากสื่อมวลชนต่าง ๆ เป็นอย่างมากและอยู่ในความสนใจของประชาชนโดยทั่วไป การทำหน้าที่ของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครจึงต้องดำเนินงานอย่างเป็นพลวัตรต่อเนื่อง โดยมีใช้ดำเนินงานเพียงด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้นแต่จะต้องดำเนินงานให้ครอบคลุมทั้งทางด้านสาธารณูปโภค สาธารณสุข การศึกษา การรักษาความสะอาดและสิ่งแวดล้อม สวัสดิการสังคมและการกีฬา และการเงินและการคลัง โดยมีทั้งการดำเนินงานในลักษณะของการวางแผน (Plan) การปฏิบัติ (Do) การตรวจสอบ (Check) และการกำหนดมาตรการแก้ไข (Action) รายด้าน พบว่า การมีส่วนร่วมในด้านการศึกษามีส่วนร่วมมากที่สุด ($\bar{X} = 3.81$) รองลงมาได้แก่ ด้านสวัสดิการสังคมและการกีฬา ($\bar{X} = 3.71$) ด้านสาธารณูปโภค ($\bar{X} = 3.67$) ด้านสาธารณสุข ($\bar{X} = 3.67$) ด้านรักษาความสะอาดและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.57$) และด้านการเงินและการคลัง ($\bar{X} = 3.30$)

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การดำเนินงานด้านการศึกษาของกรุงเทพมหานครด้วยการจัดบริการด้านการศึกษาซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการจัดบริการในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษา โดยมีโรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่ในสังกัดของกรุงเทพมหานครถึง 431 โรงเรียน เป็นภารกิจที่มีความสำคัญยิ่งเพื่อส่งเสริมให้บุตรหลานของประชาชนที่อยู่ในช่วงของเยาวชนเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ เป็นกำลังที่สำคัญในการพัฒนากรุงเทพมหานครและประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้าในอนาคตต่อไป จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนของกรุงเทพมหานครในการดำเนินงานจึงจะประสบผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง ทำให้สมาชิกสภากรุงเทพมหานครให้เล็งเห็นความสำคัญในด้านการศึกษาจึงเข้ามามีส่วนร่วมทั้งในด้านการวางแผน การรวบรวมข้อมูล การอภิปราย การมีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการ การตรวจสอบและ

ติดตามผลการดำเนินงาน การประชาสัมพันธ์ และการแปรงยัติเพื่อให้งานดำเนินงานด้านการศึกษามีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นซึ่งการดำเนินงานด้านการศึกษานี้สามารถที่จะดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่องตลอดปีงบประมาณมิได้ดำเนินการเพียงช่วงใดช่วงหนึ่งหรือระยะใดระยะหนึ่งเท่านั้น จึงทำให้การมีส่วนร่วมด้านการศึกษาของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครอยู่ในระดับที่สูงกว่าด้านอื่นๆ ส่วนการมีส่วนร่วมของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครด้านการเงินและการคลังมีเกณฑ์เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางและต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การดำเนินงานด้านการเงินและการคลังนั้นจะดำเนินการเป็นระยะเท่านั้นมิได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดปีงบประมาณ เช่น การพิจารณาร่างข้อบัญญัติงบประมาณประจำปี และการดำเนินการตรวจสอบและติดตามผลการใช้จ่ายงบประมาณตามโครงการต่างๆรวมทั้งการตรวจสอบด้านการเงินและการคลังนี้ มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ได้มีบทบาทและหน้าที่ในการดำเนินงานอีกหลายหน่วยงาน เช่นสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (ส.ต.ง.) ผู้ตรวจราชการกรุงเทพมหานคร สำนักงานงบประมาณ กองตรวจสอบภายใน และประชาชนในพื้นที่ ดังนั้น จึงทำให้บทบาทของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครในการมีส่วนร่วมด้านการเงินและการคลังน้อยกว่าด้านอื่น ๆ สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของอนุสรณ์ ปั่นทอง (2541 : 64 - 65) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนากรุงเทพมหานครของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร พบว่า สมาชิกสภากรุงเทพมหานครมีบทบาทในการพัฒนากรุงเทพมหานครโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครมีบทบาทอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการควบคุมการทำงานของฝ่ายบริหารมีบทบาทอยู่ในระดับปานกลาง

2. สมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน (Sig. = 0.503) แสดงว่า เพศไม่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สมาชิกสภากรุงเทพมหานครในฐานะที่ทำหน้าที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติและเป็นตัวแทนของประชาชนที่มาจากการเลือกตั้งเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และได้รับการเชื่อถือศรัทธาจากประชาชนให้เข้ามาทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชนในสภากรุงเทพมหานครโดยมิได้จำกัดว่าจะเป็นสมาชิกสภาสภาที่มาจากเพศหญิงหรือเพศชาย และตามกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้บัญญัติไว้ว่าให้บุคคลทุกเพศทุกวัยได้มีส่วนร่วมในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอย่างเท่าเทียมกัน ดังนั้น จึงส่งผลทำให้สมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่เป็นเพศหญิงและเพศชายมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกันผลการศึกษาวิจัยของศานิตย์ นาคสุขศรี (2535 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ

บทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการสุขภาพในจังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาวิจัย พบว่า ตัวแปรด้านเพศไม่ส่งผลต่อการมีบทบาทของคณะกรรมการสุขภาพ ซึ่งแตกต่างจากผลการศึกษาวิจัยของปรีชา แก้วจันทร์ (2538 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการรับรู้ในบทบาทของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร พบว่า ตัวแปรด้านเพศส่งผลต่อการรับรู้ในบทบาทของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร

3. สมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน (Sig. = 0.44) แสดงว่า อายุไม่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ระบบการพิจารณาให้สมาชิกสภากรุงเทพมหานครในการมีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่ในด้านต่าง ๆ ในสภากรุงเทพมหานครนั้น มีการพิจารณาตามเสียงข้างมากของพรรค / กลุ่มการเมือง ที่สมาชิกสภากรุงเทพมหานครสังกัด และเป็นไปตามมติของสภากรุงเทพมหานคร โดยไม่มีการพิจารณาถึงความแตกต่างทางด้านอายุมาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาการมีส่วนร่วม รวมทั้ง เมื่อสมาชิกสภากรุงเทพมหานครได้รับการเลือกตั้งเข้ามาทำหน้าที่ในการเป็นตัวแทนของประชาชนในสภากรุงเทพมหานครแล้ว นอกจากจะมีประสบการณ์เดิมในการมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครร่วมกับประชาชนในพื้นที่แล้วยังได้รับการเพิ่มพูนความรู้ในด้านต่าง ๆ จากหน่วยงานของกรุงเทพมหานครเพื่อให้มีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครให้มากยิ่งขึ้น เช่น การฝึกอบรม ศึกษา ดูงาน ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างต่อเนื่อง จึงส่งผลทำให้สมาชิกกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกันสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของศานิตย์ นาคสุขศรี (2535 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง บทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการสุขภาพในจังหวัดนนทบุรี พบว่า คณะกรรมการสุขภาพที่มีอายุแตกต่างกันมีบทบาทและหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนาสุขภาพไม่แตกต่างกันและผลการศึกษาวิจัยของศิริชัย ไตรสารศิริ (2539 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผู้นำท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชุมชน พบว่า ตัวแปรด้านอายุไม่ส่งผลต่อบทบาทของผู้นำท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชุมชนและสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของอนุสรณ์ ปั่นทอง (2541 : 64 - 65) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครในการพัฒนากรุงเทพมหานคร พบว่า สมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันมีบทบาทในการพัฒนากรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน ซึ่งแตกต่างจากผลการศึกษาวิจัยของปรีชา แก้วจันทร์ (2538 : บทคัดย่อ) ที่ได้

ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการรับรู้ในบทบาทของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร พบว่า ตัวแปรด้านอายุส่งผลต่อการรับรู้ในบทบาทของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร

4. สมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน (Sig. = 0.93) แสดงว่า ระดับการศึกษาไม่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ความเจริญก้าวหน้าทางด้านข้อมูลข่าวสารในปัจจุบันส่งผลทำให้สมาชิกสภากรุงเทพมหานครทุกคนสามารถที่จะบริโภคข้อมูลข่าวสารได้อย่างเต็มที่เท่าเทียมกัน โดยไม่จำกัดว่าสมาชิกสภากรุงเทพมหานครจะมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี และการแข่งขันทางการเมืองในปัจจุบันทำให้สมาชิกสภากรุงเทพมหานครจะต้องพยายามเข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินงานทางด้านต่างๆ เพื่อให้เกิดความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในการทำงาน เพื่อให้เกิดผลเป็นรูปธรรม เป็นผลงานให้เป็นที่ยอมรับของประชาชนให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการเลือกตั้งในครั้งต่อไป ดังนั้น จึงทำให้สมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของศานิตย์ นาคสุขศรี (2535 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการสุขาภิบาลในจังหวัดนนทบุรี พบว่า ตัวแปรด้านระดับการศึกษาไม่ส่งผลต่อบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการสุขาภิบาล และผลการศึกษาวิจัยของศิริชัย ไตรสารศิริ (2539 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของผู้นำท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชุมชน พบว่า ตัวแปรด้านระดับการศึกษาของผู้นำท้องถิ่นไม่ส่งผลต่อการมีบทบาทในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชุมชนซึ่งแตกต่างจากผลการศึกษาวิจัยของอนุสรณ์ ปั่นทอง (2541 : 64 - 65) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนากรุงเทพมหานครของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร พบว่า สมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. สมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่มีประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน (Sig. = 0.77) แสดงว่า ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งไม่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่ได้รับการเลือกตั้งมาจากประชาชนได้ผ่านประสบการณ์ทางด้านการเมืองมาก่อนที่จะเข้าสมัครรับการเลือกตั้ง เช่น การได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเขตมาก่อน

การได้รับการเลือกตั้งเป็นกำนัน – ผู้ใหญ่บ้านมาก่อน หรือเคยทำงานร่วมกับพรรคการเมืองและประชาชนในพื้นที่มาก่อน จึงทำให้มีประสบการณ์ทางด้านการเมือง การมีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกับหน่วยงานและประชาชนในพื้นที่ ซึ่งถือว่าเป็นความรู้พื้นฐานที่จะนำไปสู่การทำงานในตำแหน่งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครได้อย่างสมบูรณ์ นอกจากนี้ ก่อนที่สมาชิกสภากรุงเทพมหานครจะได้ทำหน้าที่ของตนเองในสภากรุงเทพมหานคร หน่วยงานของกรุงเทพมหานครได้จัดการอบรมเพื่อให้สมาชิกสภากรุงเทพมหานครได้เข้าใจถึงบทบาทและหน้าที่รวมทั้งขั้นตอนต่าง ๆ ในการทำงานมาเป็นอย่างดีเพื่อให้สมาชิกสภากรุงเทพมหานครทุกคนสามารถทำงานได้อย่างเต็มที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น จึงส่งผลทำให้สมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่มีประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน ซึ่งแตกต่างจากผลการศึกษาวิจัยของสมัชชา สุวรรณสิงห์ (2537 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการรับรู้ในบทบาทของสมาชิกสภาเขตกรุงเทพมหานครและผลการศึกษาวิจัยของปรีชา แก้วจันทร์ (2538 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัย พบว่า ตัวแปรด้านประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งไม่ส่งผลต่อการรับรู้ในบทบาทในการทำงานของสมาชิกสภาเขตและสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร

6. สมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่สังกัดกลุ่ม / พรรคการเมืองที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน (Sig. = 0.76) แสดงว่า กลุ่ม / พรรคการเมือง ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การพัฒนาทางด้านการเมืองของประเทศไทยในปัจจุบันได้ทำให้เกิดระบบการแข่งขันกันทำงานเพื่อให้ประชาชนได้เห็นผลงานที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม ซึ่งจะส่งผลต่อการเลือกตั้งในครั้งต่อไป ถึงแม้ว่าตามกฎหมายจะมีได้มีการบัญญัติให้สมาชิกสภากรุงเทพมหานครจะต้องสังกัดพรรคการเมือง แต่โดยส่วนใหญ่สมาชิกสภากรุงเทพมหานครจะสังกัดพรรคการเมือง ซึ่งนอกจากจะได้รับการสนับสนุนจากพรรคการเมืองที่ตนเองสังกัดแล้วยังได้รับการสนับสนุนทางด้านนโยบายที่ได้ประกาศไว้ให้กับประชาชนในช่วงที่มีการเลือกตั้งเพื่อให้สามารถนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติอย่างแท้จริง ดังนั้น การทำงานของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ไม่ว่าจะพรรค กลุ่มการเมือง หรือกลุ่มอิสระใดก็ตามจึงพยายามอย่างเต็มที่ที่จะเข้าไปมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการพัฒนาในด้านต่างๆร่วมกับหน่วยงานของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อให้เกิดผลงานเป็นที่ยอมรับและศรัทธาจากประชาชนจึงส่งผลทำให้สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ที่สังกัดพรรค/กลุ่มการเมืองที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกันสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของอนุสรณ์ ปั่นทอง(2541:64- 65)

ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนากรุงเทพมหานครของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร พบว่า สมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่สังกัดพรรค / กลุ่มการเมืองที่แตกต่างกันมีบทบาทในการพัฒนากรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

7. สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารกรุงเทพมหานคร ข้อที่มีความคิดเห็นมากที่สุด ได้แก่ กรุงเทพมหานครควรมีการเตรียมความพร้อมในการรับการถ่ายโอนภารกิจจากหน่วยงานอื่น ๆ ให้เกิดประสิทธิภาพ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 34.48 และข้อที่มีความคิดเห็นน้อยที่สุด ได้แก่ รัฐบาลควรเข้ามาแก้ไขปัญหาในระดับชาติ เช่น การจราจร น้ำท่วม และปัญหามลพิษ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.35

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เมื่อรัฐบาลได้มีการประกาศให้การปฏิรูประบบราชการถือเป็นวาระแห่งชาติที่ทุกหน่วยงานจะต้องดำเนินงานเพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันแล้ว กรุงเทพมหานครได้มีอำนาจหน้าที่เพิ่มขึ้นจากเดิม จำนวน 27 ประการ ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 โดยเพิ่มขึ้นจากเดิมรวมเป็น จำนวน 44 ประการ ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งกรุงเทพมหานครจะต้องมีการเตรียมความพร้อมในการรับการถ่ายโอนอำนาจจากหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายที่ได้บัญญัติไว้ เช่น การท่องเที่ยว การขนส่งมวลชน การประกอบอาชีพ การส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม การจัดตั้งและดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวม การจัดตั้งและดูแลตลาดกลาง และการจัดให้มีพิพิธภัณฑ์และหอจดหมายเหตุ เป็นต้น (อนิรุทธ คัมภีร์ 2546 : 86) ดังนั้น จึงส่งผลทำให้กรุงเทพมหานครจะต้องมีการเตรียมความพร้อมทั้งทางด้าน การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท หน้าที่ การปรับปรุงกฎหมาย ระบบงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และค่านิยม วัฒนธรรม เพื่อให้การถ่ายโอนอำนาจเป็นไปตามระยะเวลาที่ได้กำหนดไว้ และการบริหารพัฒนาตามอำนาจหน้าที่ที่เพิ่มขึ้นสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของประชาชนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 กรุงเทพมหานครควรมีการเตรียมความพร้อมของหน่วยงานต่างๆ เพื่อรองรับการถ่ายโอนภารกิจที่เพิ่มขึ้นจากรัฐบาลให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

1.2 ปัญหาในระดับประเทศของกรุงเทพมหานครควรได้รับการแก้ไขและสนับสนุนจากรัฐบาลเพราะจะต้องใช้งบประมาณ บุคลากร และวัสดุอุปกรณ์ในการลงทุนแก้ไขสูง เช่น ปัญหาการจราจร ปัญหาน้ำท่วม และปัญหามลพิษ

1.3 สมาชิกสภากรุงเทพมหานครควรเพิ่มบทบาทในการบริหารงานกรุงเทพมหานคร ทางด้านการเงินและการคลังให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดความสมดุลทางด้านการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณของฝ่ายบริหารให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.4 สมาชิกสภากรุงเทพมหานครควรเพิ่มบทบาทในการบริหารงานกรุงเทพมหานคร ทางด้านการอภิปราย การเสนอญัตติ และการแสดงความคิดเห็นอื่นๆ ในสภากรุงเทพมหานครให้มากยิ่งขึ้น

1.5 กรุงเทพมหานครควรมีการปรับปรุงระบบการให้บริการประชาชนให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว ถูกต้อง และให้ประชาชนได้รับความพึงพอใจมากที่สุด เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครร่วมกับทางราชการให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคในการทำงานของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในการทำงาน ระหว่างฝ่ายบริหาร กรุงเทพมหานครและฝ่ายนิติบัญญัติของกรุงเทพมหานคร

2.3 ควรมีการศึกษาถึงประสิทธิภาพการทำงานของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร

2.4 ควรมีการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานของ สมาชิกสภา กรุงเทพมหานคร

2.5 ควรมีการศึกษาเป็นการเฉพาะเกี่ยวกับบทบาทในการตราข้อบัญญัติของ สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร

2.6 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของกรุงเทพมหานครกับรัฐบาล